

Nordby: Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) har gentagende beklaget sig over, at den fattige Mands Snaps bliver beskattet, og henvist til, at der er Mennesker, der betragte Spiritus som Luksus. Jeg maa sige, at jeg hører til denne Kategori. Jeg hævder bestemt, at Spiritus er en Luksus. Det er, som den højtærede Konseilspræsident har sagt, i alt Fald en Forbrugsartikel, som ikke er en Nødvendighedsartikel. Jeg mener derfor, det er et udmærket Skatteobjekt, og jeg skal trøste det ærede Medlem med, at denne Skat ikke kan siges at paatvinges Smaaafolk; thi det er en fuldstændig frivillig Skat, baade Skatten paa Spiritus, paa skattepligtigt Øl og paa Cigaretter. Jeg personlig skal ikke svare den Skat, og det er enhver Mands egen frie Sag, om han vil svare den eller ej. Man kan derfor ikke sige, at det er en Skat, som særlig bliver paalignet de ubemidlede eller mindre bemidlede Klasser i Samfundet.

Vejstrup: Jeg har ikke forsøgt at benægte, at Spiritus er Luksus; jeg sagde, at det er tvivlsomt, om man kunde kalde det Luksus, og at Luksus i det hele taget er et elastisk Begreb. Men det, jeg har hævdet, er, at det er mærkeligt, at man, naar man taler om at beskatte Luksus, saa kun har ramt netop den fattige Mands Snaps.

Ordføreren (Bramsen): Der er blevet fremført af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), at Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter er blevet opretholdt. Jeg kan nu ikke tænke mig, at man just ved denne Lejlighed absolut har villet fastholde det, thi saa synes jeg, at det vilde være en meget daarlig Lejlighed. Hvis man havde lagt Skat paa rene Livsfornödenheder og da havde sagt, at man saa ogsaa vilde paalægge direkte Skat, Skat paa Indtægt og Formue, saa kunde der være nogen Rimelighed deri. Men naar Talen er om at lægge Skat paa det, man kalder Luksusartikler, i alt Fald Artikler, som ikke høre til Nødvendighedsartiklerne eller Livsfornödenhederne, saa forekommer det mig at være en overordentlig daarlig valgt Lejlighed til at ville fastholde et bestemt Forhold mellem den indirekte og den direkte Skats Forøgelse.

Hvis det derimod skulde være et almindeligt Princip, det ærede Medlem vilde have fastslaaet ved denne Lejlighed, saa vil jeg dog paa mine Meningsfællers og

vistnok paa mange andres Vegne sige, at noget saadant ligger der absolut ikke i dette Forlig, og det vilde ogsaa staa i fuldstændig Modstrid med den Opfattelse, der er gjort gældende af det ærede Regeringsparti ved tidligere Lejligheder; thi i 1908 fik vi faktisk 12 Mill. Kr.s Nedsættelse i indirekte Skatter, men 2 Mill. Kr.s Tillæg paa de direkte Skatter. Der er jo altid et Forhold mellem Tal, ogsaa mellem disse Tal, men at dette Forhold skulde stemme med det Forhold, man nu ønsker, vil man jo dog ikke paa nogen Maade kunne gøre gældende.

Derfor vil jeg, uden at ville komme ind paa noget, som skulde formørke Dagens Tilfredsstillelse for nogen, dog bede det ærede Regeringsparti lægge Mærke til, at der ligger ikke i Indstillingen paa nogen Maade en Indrømmelse eller Godkendelse af det Princip, at man, hver Gang man vedtager en Lov, som indfører Beskatning af en eller anden indirekte Natur, ogsaa skulde vedtage en Forhøjelse af den direkte Skat paa Formue og Indkomst, lige saa lidt som man skulde paalægge en indirekte Skat, hvis vi skulde komme i det Tilfælde at finde det rigtigt og nødvendigt at forhøje den direkte Skat. Det stemmer aldeles ikke med de Principper, som ere fulgte i Landstinget, paa Rigsdagen og af de tidligere Venstregeringer under lignende Forhold, hvor man ganske roligt har lagt direkte Skatter paa og har nedsat de indirekte. I øvrigt indrømmer jeg, at det kan være politisk behageligt for det ærede Medlem at gaa ud i Landet og sige noget saadant. Men det er dog ret betænkeligt at bibringe Befolkningen den Tro, at hver Gang der vedtages en eller anden Afgift, skal man ogsaa vedtage Forandringer i den direkte Beskatning. Det kunde dog være, at det kunde bringe ogsaa det ærede Medlem og hans Meningsfællers i Forleghed senere hen.

Dalsgaard: Jeg forstaar ikke, at min sidste Bemærkning kunde give Ordføreren (Bramsen) Anledning til disse Udtalelser. Jeg har ikke sagt noget som helst om, at man til alle Tider, under alle Forhold, naar man gaar til Forøgelse af Skatterne, skal forøge den direkte og den indirekte Beskatning i det indbyrdes Forhold, hvori man nu har gjort det. Det, jeg sagde i min sidste Bemærkning, der var henvendt til det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), gik kun ud paa, at Fællesudvalgets Behandling